

מסכת סנהדרין

פרק ג משנה ו

כיצד בודקים את העדים, היו מכניסין אותן ומאמיין עליהן
ומוציאין את כל האדם לחוץ, ומשירין את הגדול לשבחו,
ואומרים לו אמר היאך אמה יודע שזה חייב לזה. אם אמר,
הוא אמר לי שאני חייב לו, איש פלוני אמר לי שהוא חייב לו,
לא אמר כלום, עד שיאמר, בפנינו הודה לו שהוא חייב לו
מאתים זוז. ואחר כך מכניסין את השני ובודקים אותו. אם
נמצאו דבריהם מכונים, נושאין ונותנין בדבר. שנים אומרים
זכאי, ואחד אומר חייב, זכאי. שנים אומרים חייב, ואחד אומר
זכאי, חייב. אחד אומר זכאי, ואחד אומר חייב, ואפלו שנים
מזכין או שנים מחייבין ואחד אומר איני יודע, יוסיפו הדיינים:

